

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 2. V Ljubljani 1. februarija 1886. Leto XVI.

Sneženi kralj.

Sneženemu kralju prestóla ní več,
Ki dvigal se tu je pod gričem blestěč.
A kralja odvedla nemila je smrt,
Kjer on je umiral, razevita se vrt.

Lončeno je krono na glavi iměl,
Leseno je sulico v roki vihtěl;
Podložnikov ni se nihěe mu uprl,
Če vanj se z očesom ogljenim ozrl.

Vladar pa veskozi je bil grozovit,
Še pevec ni upal nobén se glasit',
Ker v prsih imel je ledeno srce,
Ni vedel, kaj radost je, kaj je gorjé.

Pa kdo ga ponižal, razdrobil je v prah
Mogočnega kralja, podložnikov strah?
Napádel z vojskó ga jetník je njegov
Ledú oprostivši se mrzlih okóv.

Oj želel je potok v temnice vkován
Ugledati solčno-razsvítljeni dan.
Vzdihával je k nebu, da višnji vladár
V pomóe bi poslal mu rešilni svoj žár.

In solnce vzbudivši iz zimskih se sanj
Z višín se ozrlo je milostno vanj;
A vrelec veselo iz zemlje vzkipí,
Ker so raztopljene njegove vezí.

Ko prišli sosedje so še od drugód,
Naravnost k prestolu si vgladijo pót.
Kakó, o vladár, se majé ti prestól,
Za kosom se kos pogrezáva ti dól.

In kralj sam ne more braniti se nič;
Po vodi raztrupanej plava mrlič.
Kje tvoje sedaj so dežele, oj kjé,
Da mora še grob ti skopáti — morjé?

Sneženemu kralju prestóla ní več,
Ki dvigal se tu je pod gričem blestěč.
A kralja odvedla nemila je smrt,
Kjer on je umiral, razevita se vrt.